

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos LII. — Izdan in razposlan dne 17. decembra 1885.

167.

Ukaz ministerstva za notranje reči od 28. novembra 1885,
o zdravilski taksi za leto 1886.

O zdravilski po najnovejših cenovnikih zdravilskega blaga ustanovljeni odredbini ali taksi, katera je pod naslovom „Zdravilska taksa za leto 1886 k avstrijski farmakopeji od leta 1869 in k dodatku iste od leta 1878“ prišla na svetlo v zalogi c. k. dvorne in državne tiskarnice, izdajó se naslednja določila:

§. 1.

Vsi lekarniki (zdravilarji, apotekarji) brez izimka, po tem zdravniki in ranocelci, ki smejo imeti domá svojo lekarno, naj se počenši s 1. dnem januarja 1886 ravnaajo po ti novi zdravilski taksi ter naj si vsak omisli po en primerek te takse.

§. 2.

Tiste zdravilne reči, gledé katerih veljajo v oziru na njih oddajanje posebna utesnjujoča ukazila in ki so torej v ti taksi oznamenjene s križcem (†), smejo lekarniki dajati samo takemu, ki prinese redni zapisek kakega v to opravičenega zdravnika, ranocelca ali živinozdravnika.

§. 3.

Zdravila naj se pripravljajo in oddajó v vseh točkah na tanko takó, kakor piše zdravnik na receptu.

Ali taki recepti, v katerih so v prilogi (pag. 40) propisani maksimalni jemljaji (doze) enega zdravila prestopljeni, smejo se samo tedaj odpravljati takó, kakor je pisano, če je zdravnik množini ali teži klicaj med oklepajema (!) pri-pisal.

Ako se je za kaj bati, da bi kdo utegnil zdravilo zlorabiti, naj recept pišoči zdravnik pripiše pristavek „*ne repetatur*“ ter je lekarniku prepovedano, na take recepte, ki nosijo pristavek „*ne repetatur*“, zdravilo po večkrat dajati.

§. 4.

Računeč takso za zdravila, ki niso obsežena v farmakopeji, naj politična deželna oblastva postopajo po istih načelih, po katerih se računijo takse za zdravila v farmakopeji obsežena.

§. 5.

Pijavke niso zdravilo. Cena, po kateri se prodajajo, ustanovljena je lekarnicam na 10 kr.

Ta cena ni za računodavce, kateri zdravila o trošku javnih zalogov (fondov) dajo, podvržena nobenemu odstotnemu odbitku.

Pijavke v zalogi imeti dolžnost je vseh lekarnikov.

§. 6.

Po receptih z izrazom *secundum meam praescriptionem* ali s podobno opazko, ki pokazuje na neko skrivnost ali na dogovor z zdravnikom, ne smejo se zdravila pod nikakim uvetom dajati.

§. 7.

Če je na receptu pripomnjeno: „*fiat expeditio simplex*“, sme lekarnik zaračunati samo tiste posode, ki so v taksi med najcenejšimi.

§. 8.

Pri zdravilih, za katera je postavljena samo ena cena, merodajna je le-ta za vsako množino, ki se komu dá, dočim se pri zdravilu z dvojno ceno stoprv (še le) tedaj postavljena nižja cena uporablja, kadar se komu dá večja množina.

Ako bi se vendar — če povečkratish taksno ceno manjih množin — prestopila večjim množinam postavljena nižja cena, tedaj se uporablja ta cena.

§. 9.

Na vsakem receptu, po katerem se v javni ali domači lekarni zdravilo pripravi in izdâ, mora se z brojkami (ciframi) razločno zapisati, koliko iznaša taksa, in tudi posebej razložiti po tvarini, po delu in posodi.

Ako se za kak recept izračuni manj nego en cel krajcar, sme se to šteti za cel krajcar; ako pa za kako zdravilo poleg enega ali več krajcarjev prihaja še tudi kak drobec od krajcarja, to naj se ta drobec, če je manji od 0.5, pušča povsem iz računa, a če iznaša 0.5 ali več, naj se računi za cel krajcar.

Za *Aqua communis* vsake količine sme se računiti po 1 kr. razven uporabe za dekokte in naliveke.

Pri lekarnikih naj ta, kateri je izračunil ceno zdravilu, pooditi na receptu poleg dne in cene še tudi firmo lekarne, in oni, ki je zdravilo oddajal, naj na signaturo pristavi vselej dan, kdaj je bilo oddano, in pa svoj priimek.

§. 10.

Če so recepti zapisani po prejšnji medicinalni teži, to naj se teža preračunja po naslednji tablici :

Težo od	preobrniti je v centigr.
$\frac{1}{3}$ grana	0.02 (2)
$\frac{1}{2}$ "	0.04 (4)
1 "	0.07 (7)
2 granov	0.15 (15)
3 "	0.20 (20)
4 "	0.30 (30)
5 "	0.35 (35)
6 "	0.40 (40)
7 "	0.50 (50)
8 "	0.55 (55)
9 "	0.60 (60)
10 "	0.70 (70)
12 "	0.90 (90)
14 "	1.00 (1 gram) —
15 "	1.05 (1 " 5)
16 "	1.10 (1 " 10)
18 "	1.25 (1 " 25)
20 " (1 skrupel)	1.50 (1 " 50)
30 " ($\frac{1}{2}$ drahme)	2.20 (2 grama 20)
40 " (2 skrupla)	3.00 (3 grami) —
60 " (1 drahma)	4.50 (4 " 50)
120 " (2 drahmi)	9.00 (9 gramov) —
180 " (3 drahme)	13.50 (13 " 50)
240 " ($\frac{1}{2}$ unče)	17.50 (17 " 50)
480 " (1 unča)	35.00 (35 ") —

§. 11.

Dopuščeno je dajati zdravila pod takso; a v takem slučaju se mora na receptu zapisati v brojkah ne le cena, ki gre po taksi, nego tudi cena iz dobre volje znižana.

Ali tudi zdravila pod takso oddana morajo biti takšna, prava in čista, kakor piše farmakopeja, in tudi ne smejo nič manj tehtati ali vagati.

§. 12.

Zdravniki in ranocelci dolžni so potrebne kemijske preparate in zložene leke za svoje domače lekarne in zasilne aparate (lekovnike), če jih imeti smejo, samo od lekarnikov jemati in izkazovati to s posebnimi prejemnimi knjižicami, v katerih je določno povedano in z lekarnikovim podpisom potrjeno ime zdravila in kolika mu je teža in kdaj je bilo prejeto.

Pri tem je znižba cene prepuščena vzajemnemu dogovoru.

§. 13.

Za živinska zdravila veljá na konci pridana taksa.

Za recepturska dela in za posode dopušča se pri živinskih zdravilih uporabljati isto takso kakor pri zdravilih za ljudi.

§. 14.

Vsak prestopok zgornjih ukazil kaznjuje se, kolikor ne podpada občni kazenski postavi, z globami do 100 gld. ali z zaporom do 14 dní. (Ministerski ukaz od 30. septembra 1857, Drž. zak. št. 198.)

§. 15.

Drugi kaki propisi, ki bi razven teh določil bili še dani gledé dobivanja, imenovanja in prodajanja zdravilnega blaga in zdravil, bodo še veljali.

Taaffe s. r.